

Antidogma - A 3D Nyugat: degenerált, dekadens, diktatórikus

2019 május 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Íme a csúf igazság!

A múltban már számtalanszor szemezgettem a fejlett Nyugat pszichés-mentális leépülésének, szociokulturális hajótörésének és morális elfajulásának legkirívóbb megnyilvánulásából, amelyeket az ehhez elsődleges forrásomul szolgáló fősodró sajtó jellemző módon a társadalmi haladás vívmányaiként prezentál vagy – a pillanatnyilag még védhetetlen esetekben – legalábbis bagatellizál, ha éppen nem mentetet.

Mivel a téma gyakorlatilag kimeríthetetlen, ezentúl rendszeresen terítékre veszem a fenti cím alatt – elrettentésül és figyelmeztetésül. Az euroatlanti integráció erősödésével ugyanis ez vár ránk is.

A folyamat megértéséhez nem árt egy kis elméleti bevezető. A gazdasági és társadalmi kommunizmus az egyenlőség nevében kiirtotta vagy legalábbis megritkította a szellemi elitet. Ugyanezt az elvet követi az egyfajta faji kommunizmusnak számító kozmopolitizmus, amely szerint az emberiség szellemi elitjét képező fehéreket ki kell irtani, mert a pusztaság létezésükénél fogva állandó provokációt jelentenek a színes bőrűeknek. A fehérek azonban a színes bőrűeknek az egalitarizmus vallásának fanatikussai számára. Tekintettel arra, hogy az internet megtörte a kozmopoliták információs monopóliumát, lehetetlenné tette az olyan hatékony agymosást, mint korábban, az ébredő fehér tömegek semlegesítéséhez most már közvetlen és brutális elnyomásra van szükség az eddigi irányvonal fenntartásához. Éppen ezért egy kínai típusú, a hagyományos médiumokhoz hasonlóan teljesen kontrollált internet felé haladunk. Valójában arról van szó, hogy az úgynevezett álhírek (vagyis minden független információ) ellen indított átfogó offenzíva keretében teljesen és véglegesen fel akarják számolni a szólásszabadság maradványait is.

Ebben a történelmi-ideológiai kontextusban rögtön érthetővé válnak az alábbiak. Helytakarékosságból a forrásokat – szokásomtól eltérően – nem tüntetem fel, de az esetleges kételkedőket megnyugtathatom, hogy ezek az abszurd, groteszk vagy tragikomikus sztorik sajnos nem a túltengő fantáziám termékei. Hiszik vagy nem, kivétel nélkül mindegyiket napjaink nyugati valósága produkálta. Még csak annyit, hogy a téma jellegénél fogva leggyakrabban britekkel és svédekkel fognak találkozni. Nem véletlenül. Ők ugyanis éles konkurenciaharcban állnak egymással a „*Nyugat legdegeneráltabb, legdekadensebb és legdiktatórikusabb országa*” cím elnyeréséért, és segítségüket, akár holtversenyben, egyelőre nem fenyegeti senki. (Az igazsághoz persze az is hozzátartozik, hogy a politikai korrektség zelótáiként bármennyire is totalitaristák a közbeszéd megregulázásában, a holokauszt tagadását továbbra sem büntetik Britanniában és Svédországban, vagy legalábbis nem ezen a jogcímen.)

Britanniánál maradvány: egy brit bíró megengedte, hogy egy orosz szexuális bűncselekmények miatt elítélt török nő az országban maradjon, mert szerinte az a tény, hogy egy nőbanda tagja, azt bizonyítja, hogy társadalmilag és kulturálisan kellően beilleszkedett, „*London különböző részein ugyanis a gengokkultúra az élet elfogadott és széles körben elterjedt része sok fiatal számára*”. Mivel ez a 29 éves hivatásos nő, aki rendőrségi értékelés szerint az ország második legveszélyesebb nőbandájának a tagja, kilencéves kora óta élvez a britek vendégszeretetét, ezért lényegében „saját nevelésű nőnek” számít, a kitoloncolás tehát igazságtalan lenne vele szemben.

Ami a brit „gengokkultúrát” illeti, legutóbb az egyik helyi tévé véletlenül megörökítette, amint két színes bőrű éppen machetepárbajt vív Newcastle központjában. A tévéstábnak egyáltalán nem volt nehéz dolga, az efféle jelenetek ugyanis manapság már teljesen mindennaposak arrafelé. A machetepárbaj afrikai néphagyománya főleg annak köszönhetően éledt fel a szigetországban is, hogy az utóbbi évtized során a rendőrök fokozatosan felhagytak a színes bőrűek utcai igazoltatásának és motozásának rasszista gyakorlatával, amely duplán is szegényteljes volt: a túlbuzgó hivatalos közegek ezzel egyrészt önkényesen gátolták a kulturális színesítésre érkezett idegenek autentikus kulturális önkifejezésének számító machetepárbajt, másrészt pedig az a színes bőrűeket is megakadályozták abban, hogy kedvükre élvezhessék a korábban unalmasan egyhangú és egyszínű országuk egyre vibrálóbb kulturális változatosságát, amelynek egyik markáns eleme éppen a machetepárbaj. Szerencsére a bigottság már jórészt a múlté. Amint azt a börtönügyi statisztikák is egyértelműen bizonyítják, az utóbbi negyven évben a machetével (vagy különböző nagyságú változataival) évente elkövetett öldöklések száma lendületes növekedést mutatva több mint a kétszeresére nőtt, e téren az európai élmezőnybe juttatva Britanniát. Ugyanitt egy női bíró nyíltan megmondta egy a múltban már többször is ittas vezetésen kapott nőtársának, aki most éppen három kocsi összetörése miatt került az ítélszéke elé, miután jogosítvány nélkül ismét volánhoz ült, hogy ha férfi lenne, most „egyenesen masírozna a börtönbe”. Azzal az indokkal azonban, hogy egy alkoholistának nincsen szó, nem szabott ki rá büntetést.

Úgy tűnik, hogy Britanniában mindkét státus enyhítő körülménynek számít, együttesen megpláne. Azt viszont egyelőre még nem tudni, hogy azok a nők, akik két évtizeden át legalább 8 milliárd fonttal rövidítették meg a brit államkasszát folyamatos áfacsalásaikkal, minek köszönhetik csaknem teljes büntetlenségüket. Talán annak,

hogyan muszlim bevándorlókról van szó? Az a szörnyös tinédzserlányok százazreit (!) megerőszakoló pakisztáni muszlim bűnbándák által évtizedeken át élvezett büntetlenség ismeretében magától adódik az analógia. Ha néhány kishalálát el is ítélték teljes hírzárlet mellett, az áfasvindli fejesei (eddig) mind megúszták a büntetést. Annak ellenére is, hogy az ebből szerzett pénzbe az al-Kaidának és magának *Oszama bin Ládennek* is juttattak, sőt annak a dzsihádistának is, akinek köze volt az 52 ember halálát okozó 2005. július 7-i londoni bombamerénylethez. Hiába szaglászta utána éveken át a brit adónyomozók, férfők az ügy bonyolultságára és forráshiányra hivatkozva semmit sem tettek a banda tevékenységének felgöngyölítéséért. Ez Britannia. Egy állítólag hatékonyan működő demokrácia.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk" számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ

www.magyarmenedek.com

Ajánló